Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 15 11 APRIL 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WEG Wolfje," zei Knor, „vanmorgen heb ik bij Willie Wortel drie wolf-magneten gehaald. Weet je wat het groppige van die magneten is? Ze trekken niet aan, maar ze stoten af. Op één meter afstand. Als je vader hard op ons af komt hollen, is het voor hem net of hij opeens tegen een muur botst. Ik ben blij dat we eindelijk iets hebben om hem van ons af te houden!"

Toen Wolfje en de biggetjes de volgende dag na school aan het spelen waren, kwam de Boze Wolf er aan. Meteen zetten Knir en Knar het op een lopen, al riep Knor dat ze niet bang hoefden te zijn. De wolf natuurlijk achter ze aan. Hij kon veel harder lopen en toen hij ze bijna had ingehaald . . .

„Hij krijgt ze toch niet, ze hebben de magneten," zei Knor tegen Wolfje.

„Zo, ik heb jullie," hoorden ze opeens de stem van de Boze Wolf. „Dat kan niet," schrok Knor. Maar toch had de Boze Wolf Knir en Knar te pakken. Onder zijn arm droeg hij ze voor zijn huis.

„Vlug naar Willie!" riep Knor. Gelukkig was Willie thuis en toen Knor hem had verteld wat er gebeurd was, zei onze uitvinder: „O ja, ik had je vergeten te zeggen dat je altijd met een oneven aantal moet zijn, want met een even aantal werken de magneten niet. Dan heffen ze elkaar op, begrijp je!"

„Mooi is dat," bromde Knor. „Als je er nu maar voor zorgt dat mijn broertjes weer vrij komen!"

„Daar zorg ik voor," zei Willie. „Ik heb net 'n biggenvangmachine uitgevonden. Die kon ik mooi meteen proberen." „Wat?! Ben jij dan ook al van plan biggetjes te vangen?" vroeg Wolfje. „Natuurlijk niet, ik was alleen maar nieuwsgierig of het me zou lukken zo'n machine te maken en nu komt hij mooi van pas. Let maar eens op!"

Bij het huis van de Grote Wolf stelde Willie de machine in werking en meteen kwamen Knir en Knar de deur uit rollen. Ja, rollen, want ze waren stevig vastgebonden. Een woedende wolf kwam achter hen aan. Maar omdat ze nu met z'n drieën waren, werkten de magneten wél en de Wolf vloog tegen de magneetmuur. Hard „au, au!" roepend strompelde hij naar binnen. Alles was gelukkig weer goed afgelopen, maar Knor heeft wel gevraagd of Willie alsjeblieft de biggenvangmachine wilde vernietigen. Wont stel je eens voor dat de Boze Wolf hem in handen zou krijgen!

OOM DONALD

* * *

TINEKE BUWALDA, ULRUM. Je zusje is zeker al lang beter, hé? Ik heb haar naam maar niet op het ziekenlijstje gezet, omdat er zoveel kinderen zijn die al een paar jaar en soms hun hele leven al ziek zijn. Schrijf je me nog eens?

HEINIE HARMSEN, BRUNSSUM. Fijn, dat je **Donald Duck** een mooi weekblad vindt. Ik vind het altijd prettig als ik dat lees, want dat is ook de bedoeling: ik doe er altijd arg mijn best voor. De groeten van je collega Otto!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

THEA DE JONGH, ROTTERDAM. Die hond van jullie is ook een ondeugd, zeg! En een snoeper ook. Doe de koekjestrommel maar goed dicht, dat is wel het beste. Maar honden zijn slim, dus houd Tanja evengoed in de gaten. Dag, Thea!

JOOP DE VOGEL, AMERSFOORT. Om in de Brievenbus te komen hoef je alleen maar te schrijven en dan af te wachten of je erin komt. Al je sportheldenkrijgen een plaatsje, hoor. Let maar goed op. Veel plezier op de voetbalclub.

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant duidelijk je naam en adres en linksbovenaan: **Oom Donalds Brievenbus.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 15

Met de letters die in deze wilgekatjes staan, kun je géén woord vormen.

Maar het wordt anders als je in de plaats van elke letter de daaropvolgende letter van het alfabet zet.

Als er bijvoorbeeld een a zou staan, vervang je deze door een b, enz.

Als hulpmiddeltje hierbij kun je het best even het abc achter elkaar opschrijven.

Heb je nu de juiste letters gevonden, dan begin je bij de letter in 't bovenste katje, je gaat verder met de letter in het onderste katje, dan neem je op één na het bovenste katje, vervolgens op één na het onderste, en zo verder.

Je krijgt dan een woord dat je op iedere kalender kunt vinden. Hoe luidt dit woord?

Schrijf de oplossing van deze puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 16 april aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.

Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 15". Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Dirk Veldmao is 10 jaar en hij heeft al heel wat keren in het ziekenhuis gelegen. Wie stuurt hem eens een kaart? Zijn adres is: Duinkerkerpad 43, Oosterwolde.

Els Peeters is 11 jaar en zij ligt al een tijd in het ziekenhuis. Zij zou het leuk vinden als jullie haar een brief of een kaartje stuurden. Haar adres is: Wilhelmina Gasthuis, Orth. Afd., Amsterdam.

Jan Manders is 12 jaar en hij ligt in Sanatorium St. Jozefsheil, Julianapaviljoen, Zaal 3, Bakel. Sturen jullie hem een briefje of een Cliff Richard-kaart?

Enrico de Zwaan is 5 jaar en hij ligt al een hele poos in het gips. Hij spaart allerlei soorten kaarten. Zijn adres is: Dwingelostraat 69, Den Haag.

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars ven prijsvraag nr. 8 zijn:

1e prijs: horloge: R. Strijdhorst, Delamartinestr. 56, **Lombardije-R'dam.**
2e prijs: hoowdoos: H. Jansen, Westerbrugstr. 18, **Genemuiden.**
3e prijs: badmintonspel: H. en W. v. Kleef, **Petlershoek;** W. Otjens, **Elten;** M. Mangnus, **Clinge (Zld.);** A. Rozema, **Haaksbergen;** H. en T. v. Boeijen, **Ulreehl;** Eddy Hensgens, **Vijlen;** E. Brus, **Hallegem-Zelhem;** J. W. Arntzen, **A'dam-Z.;** M. en G. Horstman, **Borne;** Kinderen Fung Fen-Chung, **Nw. Niekerie (Snr.).** **Boek:** L. Kok, **Hilversum;** D. Wolfs, **Elbergen;** C. Hagen, **Ankeveen;** H. Bod, **Gaanderen;** J. Hoogschagen, **Anna Paolowna;** H. Goorhuis, **Bottmingen (Zw.);** L. v. Mildert, **Sleenwijkerwald;** W. Oomkes, **Groningen;** Y. Nota, **Pannerden;** F. v. Erven, **Riel;** D. Eding, **Exloo;** A. Hagedoorn, **Wilp;** H. Wroblewski, **Vlissingeo;** D. de Rous, **Bragge (Blg.);** A. Holtjer, **Brunssum;** J. v. Oudheusden, **Rozenburg;** M. v. Beuzekom, **Culemborg;** R. v. Bentveld, **Leidschendam;** F. v. Middendorp, **Garderen;** M. Aal, **Nijmegen.**

De oplossing van de Paasprijsvraag wordt tegelijk met de namen van de winnaars bekendgemaakt.

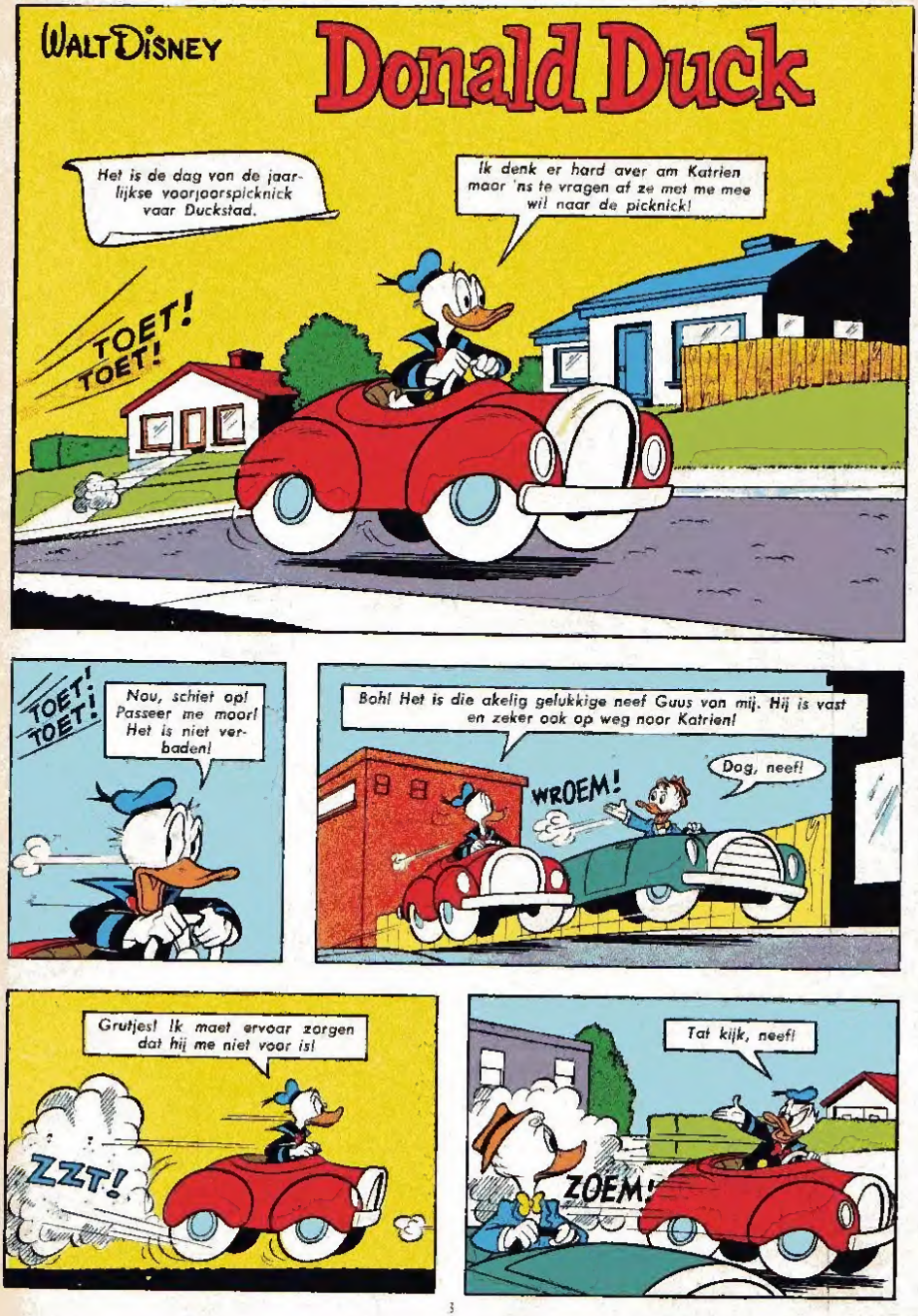
WALT DISNEY
Donald Duck
Het is de dag van de jaarlijkse voorjaarspicknick vaar Duckstad.
Ik denk er hard aver am Katrien maor 'ns te vragen af ze met me mee wil naar de picknick!
TOET! TOET!
TOET! TOET!
Nou, schiet op! Passeer me maor! Het is niet verbaden!
Boh! Het is die akelig gelukkige neef Guus van mij. Hij is vast en zeker ook op weg naor Katrien!
WROEM!
Dag, neef!
Grutjes! Ik maet ervoar zorgen dat hij me niet voor is!
ZZT!
Tat kijk, neef!
ZOEM!

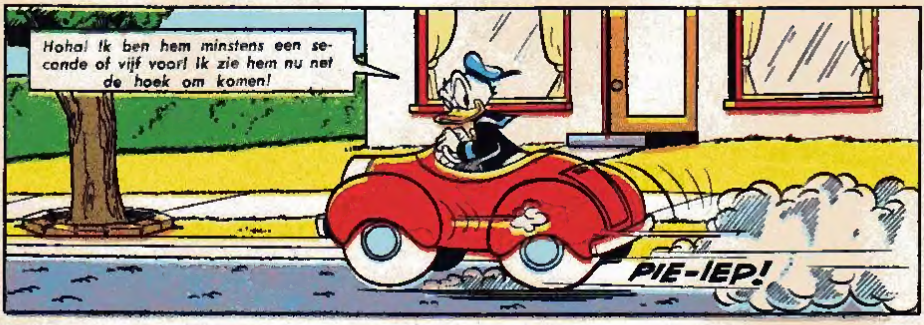
Hoha! Ik ben hem minstens een seconde of vijf voor! Ik zie hem nu net de hoek om komen!
PIE-IEP!

BENG!
Groei gutjes! Wot was dat?

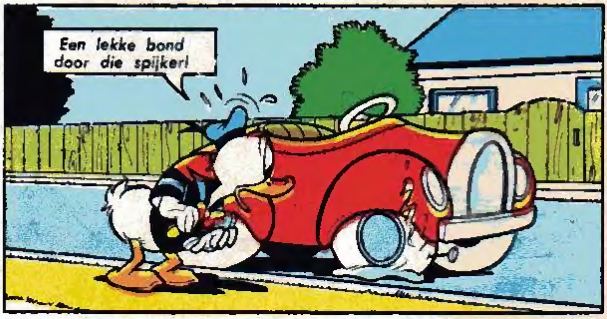
Een lekke bond door die spijker!

Do's pech hebben, neef! Gelukkig moor dat je mij voor was, anders had ik hem gehad!
!

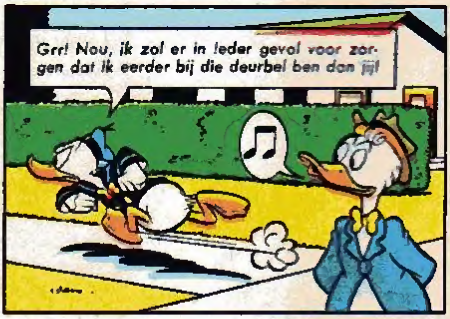
Grr! Nou, ik zol er in ieder gevol voor zorgen dat ik eerder bij die deurbel ben dan jij!

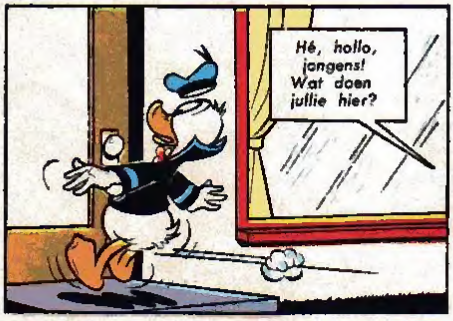
Hé, hollo, jongens! Wat doen jullie hier?

Dag, Katrien! Ik kwom je vrogen of je met mij mee wilde noor de picknick!
Wat aordig van je, Guus!

Zeg, wacht eens eventjes jij! Ik heb het recht om hoor 't eerst te vragen!

Maar ik heb hoor 't eerst gevraagd!
Moor ik was het eerst!
Toe, jongens!

Er is één manier om dit eerlijk te regelen! We gaan erom tossen!
Jo, goed idee!

Kruis!
Wedden dat het munt is!
Ik gooi!
KNIP!

Hoe loot zo! ik je ophalen, Katrien?
Oeioei! Ik geloof nooit dat ik het win!
TING!

Wacht eens even! Hij staat op zijn rond!
Dadat kan niet!

Jullie moeten me ollebei maar meenemen! Ik go noor de picknick met Guus en word thuisgebracht door Donald!
Jo, dat is eerlijk! Doet je geluk het niet meer zo best, neef?

Later..
Ik vind het afschuwelijk om Katrien te moeten delen met die lastpost, maar misschien raakt zijn geld wel op! Misschien gebeurt er wel iets waardoor hij weggaat zodat ik Katrien voor mezelf heb!
Nou, daar zijn ze dan! En Guus heeft zoals altijd weer de meeste praatjes!
HAHAHA!
Hihihi!
Hé, ben je daar? Ik was al bang, dat je verdwaald was!
Dat zal wel!
Hij is zijn geluk nog steeds niet kwijt! Ik zal iets moeten doen om de bal aan het rollen te krijgen!
Zeg, zullen we gaan varen?
Hè, ja, dat lijkt me leuk!
KANO'S 25 ct. PER UUR
Waarom gaan we niet met een motorboat? Hoeven we niet te peddelen!
Nee! Een kano is veel romantischer!
Hihi! Hij begint hem al te knijpen!
Kom maar, Katrien! Wij zullen wel peddelen! Dat kunnen we best!

Even later...
Ik voel me net Hiawatha! Hihi!
En ik voel dat er iets gaat gebeuren dat Guus niet leuk zal vinden!
Moeten we echt een uur volmaken?

We willen ons kwartje er toch uit hebben? Trouwens, ik heb 13 en jij maar 12 cent betaald!

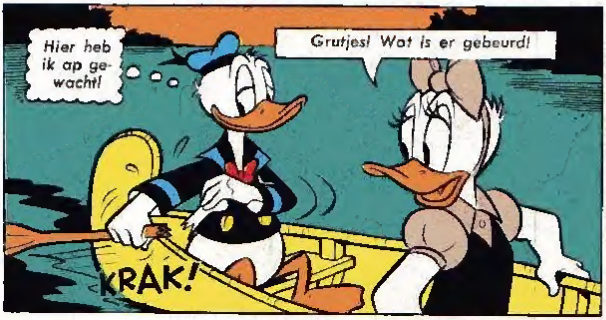
Hier heb ik op gewacht!
Grutjes! Wat is er gebeurd!
KRAK!

Mijn peddel is gebroken! Jij zult het alleen moeten doen, Guus!
We hadden veel beter een motorboot kunnen huren!

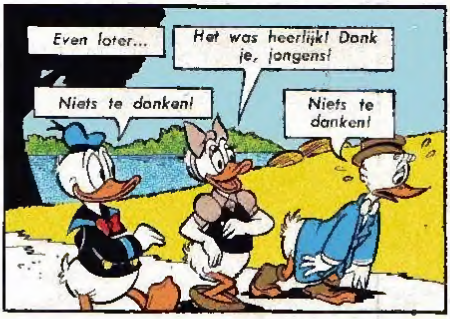
Even later...
Het was heerlijk! Dank je, jongens!
Niets te danken!
Niets te danken!

Haha! Als het zo doorgaat zal ik nog eerder van Guus af zijn dan ik had gedacht!

Zullen we een eindje in het bos gaan wandelen? Daar krijgen we trek van!
Hè, ja, dat is een leuk idee!
Wandelen?

Als je soms te moe bent om te wandelen, Guus, dan gaan Katrien en ik wel alleen!
Ik ben niet moe!
Wat is het bos mooi in deze tijd van het joor!
Prachtig!
Nou!
Moet je die prachtige blaemen door eens zien!
Ik zal er een voar je plukken, Katrien!
Ga je gang, neef!
Donk je wel!
Bzzzzz!
HELP!
WOES..!
Ik werd haast gestaken door een wesp!
Nee maar!
Je laat je toch niet op je kop zitten door een wespje! Wacht maar, Katrien!
Hoho! Hij krijgt met de minuut minder plezier in de picknick! Da's duidelijk!
Donk je wel, Donald!
Zeg, het is tijd om te eten en ik heb reuze trek! Zullen we?
SNUF!

Even later...
Dit is een fijn plekje! Ik zal de deken uitspreiden!
Goed!

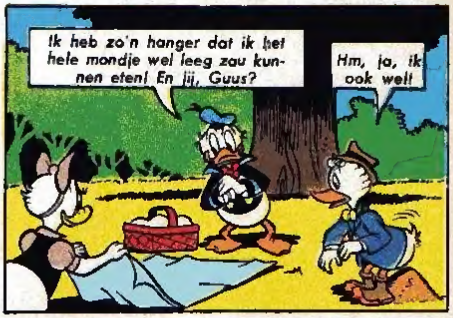
Ik heb zo'n honger dat ik het hele mandje wel leeg zou kunnen eten! En jij, Guus?
Hm, ja, ik ook wel!

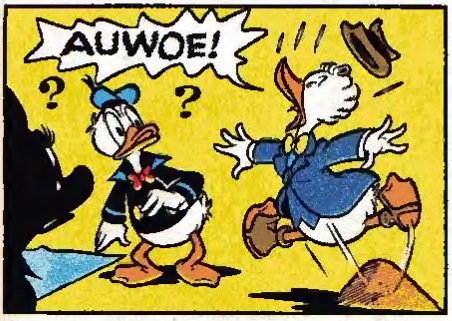
AUWOE!
?
?

Wat is er aan de hand?
Gaeie grutjes! Je was bovenop een mierenhoop goon zitten!

Nau, ja, aan een picknick kamen nu eenmaal altijd mieren te pas! Maar we zullen ons plezier niet door die beestjes laten bederven, wat jij Guus?
N-nee, n-natuurlijk niet!

Dat had ik nou werkelijk niet durven dromen! Ik geloof dat de Koning van het geluk aanttroond is!

Even later...
Jij hebt niet erg veel gegeten, Guus!
Het heeft me heerlijk gesmaakt!!

Eh... nee, ik probeer af te vallen!
Gmf! Ik geloof dat de picknick hem ook een beetje afvolt!

Een ogenblikje, dames en heren!
We hebben dit jaar een speciale wedstrijd op het programma staan... op touw gezet door de winkeliers van Duckstad!
Luister eens! Ze gaan iets aankondigen!

Ergens in het bos is 'n waardebon verstopt die de vinder het recht geeft om in welke winkel dan ook voor honderd gulden aan levensmiddelen te kopen!

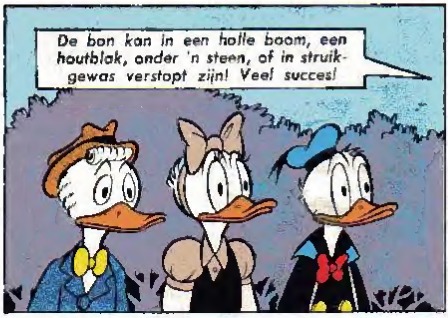
De bon kan in een holle boom, een houtblak, onder 'n steen, of in struikgewas verstopt zijn! Veel succes!

Nou, Donald, wij hoeven er niet naar op zoek te gaan, want meneertje Geluk vindt hem natuurlijk, nietwaar Guus?
Eh... eh...: ja, natuurlijk!
Hij is niet zo zeker van zijn zaak als anders!

Nou, ik ga het in ieder geval proberen! Ik heb niets te verliezen! Kom op, neef!
Ik zal 't proberen!

Hê, wacht 'ns! Ik weet, geloof ik, al waar de moeilijkheid zit!

Hmm! Ik ga 'ns kijken waar hij heen gaat!

Ik heb mijn konijnepaotje in de auto laten liggen! Ik hoef nu alleen maar naar het bos te gaan en het pootje rond te draaien! Dan wijst het vanzelf de weg naar de waardebon!
?

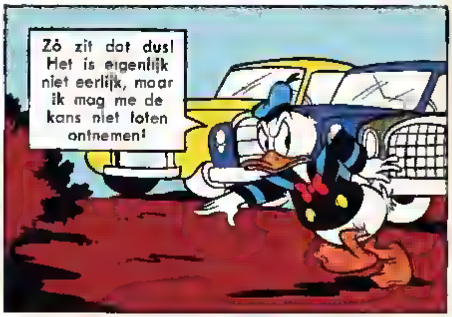
Zó zit dat dus! Het is eigenlijk niet eerlijk, maar ik mag me de kans niet laten ontnemen!

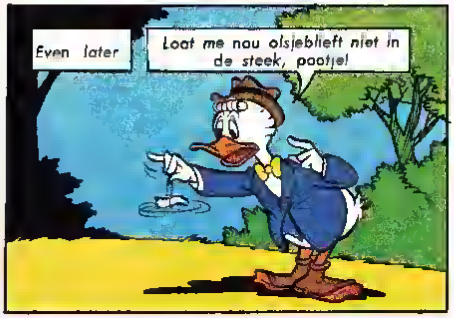
Even later
Laat me nou alsjeblieft niet in de steek, paotje!

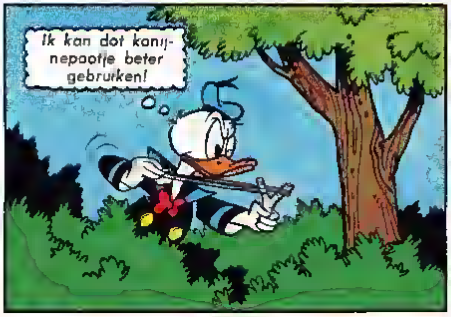
Ik kan dat konijnepaotje beter gebruiken!

TWENG!
PLOK!
Hé! Wat zullen we nou hebben? Het vlaag op eens uit mijn hand!

Het is ergens in deze struiken terechtgekomen! Ik máet het vinden... anders is mijn laatste kans vervlogen!

Hé, wat ligt daar? Het is een stuk papier!

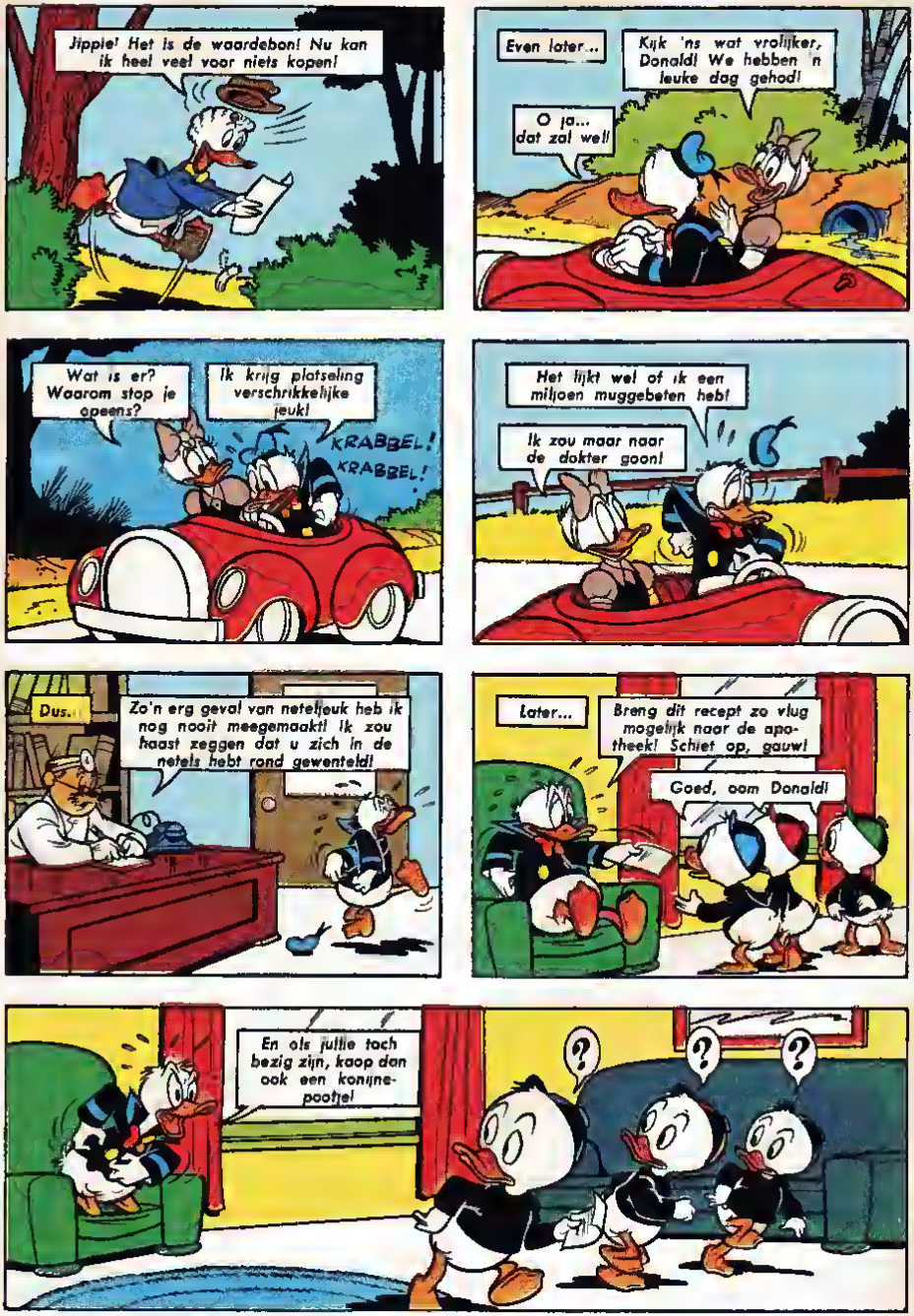
Jippie! Het is de waardebon! Nu kan ik heel veel voor niets kopen!
Even later...
Kijk 'ns wat vrolijker, Donald! We hebben 'n leuke dag gehad!
O ja... dat zal wel!
Wat is er? Waarom stop je opeens?
Ik krijg plotseling verschrikkelijke jeuk!
KRABBEL!
KRABBEL!
Het lijkt wel of ik een miljoen muggebeten heb!
Ik zou maar naar de dokter goon!
Dus...
Zo'n erg geval van neteljeuk heb ik nog nooit meegemaakt! Ik zou haast zeggen dat u zich in de netels hebt rond gewenteld!
Later...
Breng dit recept zo vlug mogelijk naar de apotheek! Schiet op, gauw!
Goed, oom Donald!
En als jullie toch bezig zijn, kaop dan ook een konijnepootje!
?
?
?

ZO GING IK VAN START

door
EEF
KAMERBEEK

MET zo'n vader als ik heb gehad, moest ik wel in de sport terecht komen. Mijn vader, Henk Kamerbeek, is vijftien keer kampioen van Nederland in kogelstoten en kogelslingeren geweest. Maar ook in allerlei andere sporten was hij ongelooflijk goed. Op zijn zestigste jaar werd hij nog trainer van de voetbaleiftallen en de atletiekafdeling van PSV. Hij was nog de lenigste van allemaal. Als bejaarde man kon hij op zijn gemak op zijn hurken touwtje springen. Probeer dat maar eens . . .

Ik ging vaak met hem mee naar het sportveld. Ik scharrelde er maar zo'n beetje rond. Ergens lid van worden kon ik toen nog niet, want daar moest je twaalf jaar voor zijn. Er lagen speren, kogels en discussen op het sportveld. Ik probeerde met die dingen de grote heren na te doen, maar dat ik mij erg druk maakte langs het lijntje, kan ik niet zeggen. Voor hardlopen was ik gewoon te lui. Ik beken het maar eerlijk.

Mijn broer en mijn zus deden al aan atletiek. Toen ik eenmaal zo oud was dat ik werkelijk mocht meedoen, vroeg ik mijn vader wat het best voor mij zou zijn. „Doe jij maar van alles een beetje, dan kun je later wel zien," zei hij. Net als iedereen deed ik 's winters, als er ijs was, aan schaatsen, en verder voetbalde ik wat met jongens. Maar ik kreeg ook plezier in handballen en volleyen. Dat heb ik een paar jaar lang gedaan. Als PSV zijn sportdagen hield, deed ik weleens mee met atletieknummers. Het begon met wat kogelstoten en hoog- en verspringen, maar er kwamen vanzelf nog wat nummers bij. Toen de jeugdkampioenschappen van Nederland werden gehouden, werd ik kampioen in discuswerpen en hoogspringen. Ik vond alléén maar discuswerpen of alléén maar springen vrij vervelend. Ik had niet zo erg veel zin om mij er lang mee bezig te houden. Min of meer uit verveling besloot ik eens mee te doen met hordenlopen. Na enkele keren had ik bijna 't Nederlands jeugdrecord op de tachtig meter horden te pakken.

In ieder geval veroverde ik op dit onderdeel ook het Nederlands jeugdkampioenschap. Toen was ik 19 jaar en moest ik in militaire dienst. Weet je dat ik op dat moment nog nooit meer dan een kilometer aan één stuk had hardgelopen? Als Jan Soldaat moest ik af en toe wel. Het bleek dat ik met de besten kon meekomen en daardoor kreeg ik opeens zin om bij de clubkampioenschappen van PSV in te schrijven op de tienkamp. Ik werd eerste en korte tijd later ook tienkampkampioen van Nederland.

Ik ben de tienkamp vanzelf mooi gaan vinden omdat ik een enkel onderdeel van de atletiek altijd te weinig vond. Als ik zwaar werk leverde, was ik pas tevreden. Van mijn vader had ik zowel de kracht, de soepelheid, als de snelheid geërfd, dus kon ik mij ook in verschillende richtingen ontwikkelen.

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

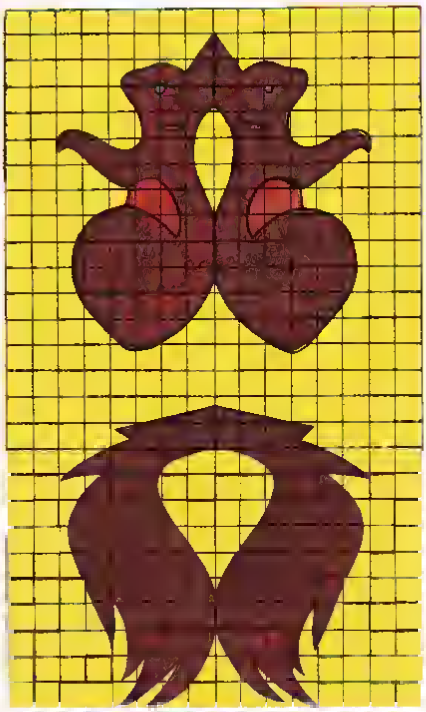

plakkaatverf geef je de diertjes een kleurtje. Dan lijm je de eekhoorntjes op verschillende plaatsen tegen de tak. Enkele eekhoorntjes kun je nog een eikeltje of een sparreappel in hun voorpootjes geven. Het geheel is een leuke versiering voor een boekenplank of vensterbank

✳ KLAUTERBOOM ✳

IN de tuin of het park zoek je een van een boom of struik afgevallen tak, waaraan veel zijtakjes en twijgjes zitten. Je poot deze tak in een met aarde of grint opgevulde bloempot. Met plakkaatverf maak je de tak wat kleuriger. Om de boom te bevolken maak je eekhoorntjes. De vorm van de twee delen die voor elk eekhoorntje nodig zijn, vind je in de ruitjes tekening. Je kunt deze dus zonder veel moeite op de juiste grootte op stevig tekenpapier of dun karton overnemen. Als je de delen hebt uitgeknipt, vouw je ze op de streeplijnen dubbel. De staart lijm je onder de achterkant van de romp. Met

✳ MINICROCKET ✳

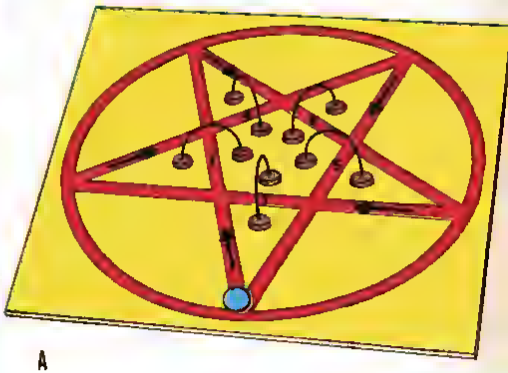

A

VOOR het spelen van croquet heb je een kortgeschoren gazon als speelveld nodig, daarom kan lang niet ieder een het spelen, want op een bovenhuis heb je zoiets bijvoorbeeld niet Maar wat je op een bovenhuis beslist wel kunt spelen, is mini-croquet Je hebt ervoor nodig een vlakke tafel, waarop je een stuk hardboard legt Hierop teken je met verf of krijt een zo groot mogelijke cirkel De omtrek van deze cirkel verdeel je in vijf gelijke stukken. Je verbindt elk deelpunt met de overliggende deelpunten, waardoor je het figuur krijgt als afgebeeld in de tekening. De poortjes maak je van geplastificeerd montagedraad — je weet wel, dat draad dat de elektriciens gebruikt voor het aanleggen van leidingen — en ronde houten schijven, zoals bijvoorbeeld damschijven In de schijven boor je gaatjes, waarin je de uiteinden van de stukjes draad steekt Een hamer maak je van een dik stuk bezemsteel of trapleuning, waarvan je de uiteinden met een houtrasp afschuint In deze hamerkop komt een lange steel, waarvan je het uiteinde met plasticband omwikkelt. Verder heb je nog enkele houten of massiefrubber balletjes nodig. Het spel begin je bij een der sterpunten. Over het midden van elk der vijf rechte strepen plaats je een poortje De pijlen in tek. A geven de richting aan waarin de balletjes over het veld gespeeld moeten worden. Elk van de deelnemers speelt met een eigen balletje, dat hij zo vlug mogelijk met de hamer over het parkoers moet slaan In tekening B zie je nog een andere opstelling van de poortjes; het is nu de bedoeling dat de balletjes in een slag tegelijk onder twee poortjes door gaan. Wie een poortje onderste boven slaat of zijn bal buiten het speelveld rolt, moet opnieuw beginnen. In plaats van met houten balletjes kan er ook met schijven worden gespeeld

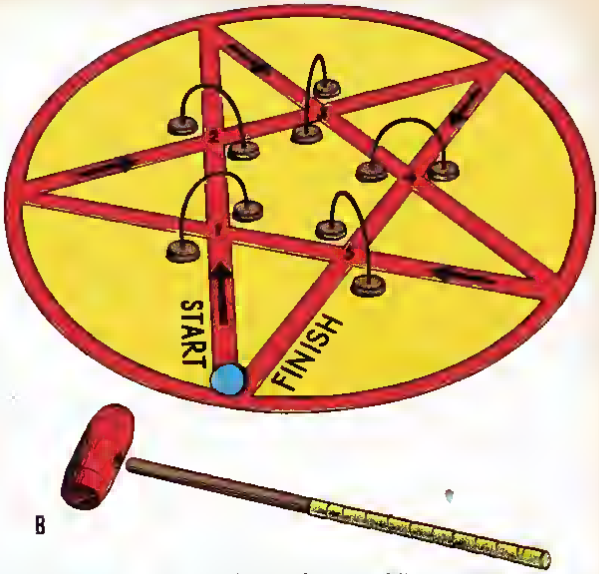

* * * * * * * * * * * * *

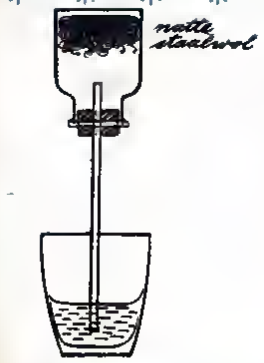

ROEST RUST NIET!

HET verbranden van papier en het roesten van ijzer lijken twee heel verschillende dingen, maar toch is het een zelfde proces Het verbranden gaat in een snel tempo, waarbij hitte en licht ontstaan Roesten (of met een moeilijk woord oxideren) heeft langere tijd nodig, terwijl het proces praktisch niet waarneembaar is Maar èn voor verbranden èn voor roesten is zuurstof nodig, waarmee het papier en het ijzer zich kunnen verbinden

We kunnen aan de hand van een proefje heel goed laten zien dat er voor het roestproces zuurstof nodig is We proppen een pluk natgemaakte staalwol in een flesje We sluiten het flesje af met een rubber stopje, waardoor een glazen buisje is gestoken

Dan plaatsen we het flesje ondersteboven met het glazen buisje in een glas water (zie tekening) Het water staat nu in het buisje evenhoog als in het glas Naarmate de staalwol nu roest — dus zich verbindt met zuurstof — zal het water in het buisje stijgen

Voor het roesten wordt namelijk de zuurstof gebruikt die zich in de lucht in het flesje en het buisje bevindt

Hierdoor ontstaat een luchtverdunning in deze ruimte die echter onmiddellijk door de druk van de buitenlucht op het wateroppervlak van het glas weer teniet wordt gedaan Deze druk van de buitenlucht drukt het water in het buisje omhoog En het water blijft stijgen in het buisje, totdat alle zuurstof in het flesje is gebruikt

Waarom hebben we nu staalwol genomen voor deze proef? Het roesten of oxideren gaat het gemakkelijkst als de zuurstof overal kan doordringen Hoe groter het oppervlak dus, hoe sneller het proces verloopt

Een massief stuk ijzer zou alleen aan de buitenkant roesten, omdat de zuurstof niet verder kan doordringen

Het proces zou dus heel langzaam verlopen, zodat er zelfs jaren voor nodig zijn.

WAT ER GEBEURDE:
Een bende is bezig het Wilde Westen weer net zo woest te maken als vroeger. Deze „Blauwpiepers" proberen een overval te plegen op een vrachttrein met goud-staven. Pipo, die zijn oude vriend Klukkluk weer gevonden heeft, ontdekt die snode plannen. Klukkluk gaat al zijn oude stamgenoten bij elkaar zoeken en met deze partij durft Pipo de strijd tegen de bandieten wel aan. De Indianen oefenen echter zo hard, dat ze allemaal van moeheid liggen te slapen als de echte overval plaatsvindt. Pipo en zijn familie maken den zoveel herrie, dat de bandieten niet merken dat de Indianen liggen te slapen. Ze slaan op de vlucht en de treinroof is verijdeld!

door WIM MEULDIJK

illustraties van JAN WESSELING

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

12. VREEMDE KAMPVUREN...

„NEE," zegt Pipo, „Ik ben nog niet tevreden! Die boevenmeneertjes hebben dit keer verloren, maar ze hebben die bende niet opgericht voor één roofoverval; ze zullen nog andere wandaden gaan proberen, reken maar!" „Mij zijn niet zo bestgoed in rekenen!" jammert Klukkluk. „Maar mij weten wel dat je altijd verliezen als jij zijn met tien tegen één! De boevens zijn in de meerderheid en daarom kunnen ons beter sportief zijn en ons trekken terug, dat zijn wijze beslult, punt uit, oef!"
Pipo grinnikt om die malle woorden. Hij gaat naar de oud-Indianen toe en zegt: „Dappere hazeharten van de gevreesde Snauw-Snauw-stam! Ik dank jullie voor je hulp bij het verhinderen van de treinoverval, jullie zijn heldere slaapkoppen! Maar jullie hebben nu de smaak weer te pakken en daarom heeft Pipo een blij bericht voor jullie, namelijk dit: jullie hoeven nog niet terug te keren naar je saaie winkeltjes in het Tonkie-dal! We gaan met zijn allen strijden voor een kalm Wild Westen, dat is betere koek voor dappere mannen dan prentkaarten of ijskasten verkopen! Wie doet ermee, alleen de bangebroeken mogen „nee" zeggen .... " Het is even stil na die toespraak van Pipo, maar dan roept een van de oud-Indianen „Ja!" en de anderen kunnen niet achter blijven, hun krijgers-hart begint toch weer sneller te kloppen en ze denken aan de gezellige samenzang bij de kampvuren, het grappige kruip-door-spel en de spannende achtervolgingen! Het Indianen-leven is zo gek nog niet!
Een uur later nemen allen afscheid van de oude seinhuiswachter. Baas Mijlpaal is nog steeds geweldig dankbaar. „Het was knap werk van jou, Pipo," zegt hij, „zoals je die slapende suf-Indianen toch wist te gebruiken voor de verdediging van de goud-trein! Maar kijk nou uit dat je die Blauwpiepers verder uit de weg blijft, want ze zullen wel woedend op je zijn!" — „Maak je geen zorgen, meneertje spoorlijn," zegt Pipo „Wij lopen niet in zeven sloten tegelijk met onze ezelkar. Ik heb toch geen rust voor dat stelletje lastpakken achter slot en grendel zit of weer braaf geworden is! We vinden ze wel!"
De stoet zet zich in beweging, voorop rijdt de woonwagen, daarachter lopen in een rij de zonderlinge Indianen, helemaal achteraan sjokt Klukkluk met z'n veer scheef en een somber gezicht. Hij zwaait niet eens terug naar baas Mijlpaal, zo erg is Klukkluk uit zijn humeur. „Ons tippeten regelrechtig onze ongeluk tegemoet!" zucht hij. „Pipo zijn een goele vrind, maar hij maken mijn leven wel zeer vermoeiend! Zéér!"
Vele uren trekken de Snauw-snauw-Indianen met hun nieuw opperhoofd Pipo de Clown door de bergen en dalen van het Blokkie Mountiens gebergte. Ze volgen het spoor van de bandieten, wat in het begin erg gemakkelijk gaat, want de paardehoeven hebben overal duidelijk afdrukken achter gelaten. Maar aan het einde van de middag komen ze door een gebied waar de grond uitsluitend uit steen bestaat en daarop staan geen afdrukken. De beste spoorzoeker is de Indiaan die zich Hikkende Hond noemt; hij snuffelt telkens langs de grond en vindt de boevenweg toch nog door weggeworpen sigarettepeukjes, papieren zakdoekjes, lolliestokjes, petatzakjes, olienootschilletjes en pepermuntrolpapiertjes!
Maar als het donker wordt, kunnen zelfs de

in de verte de kampvuren van de boeven gezien heb en dat ik daar nu even naar toe wil!" „Goed, Pipo," zegt Mammaloe. „Blij dat ik niet weet dat je daar naar toe gaat! Anders zou ik me maar erg ongerust maken! Kom je niet te laat thuis?" Dat belooft Pipo; hij tikt Klukkluk op zijn schouder en samen lopen ze een kronkelpaadje op. Een kwartier later dringt het pas tot Klukkluk door dat ze niet bezig zijn om gewoon een ommetje te maken, maar dat ze zich in rechte lijn verwijderen van het kamp waar de anderen zitten. „Waar gaan ons eenlijk zogezegd soms naar toe, Pipo met je dikke mond?" roept hij. „Jij willen toch niet entjes naar de andere kant van de aardbol en, hè?" „Nee, Klukkluk," zegt Pipo, „zulke die plannen heb ik niet! Maak je geen zorgen, we gaan alleen even een kijkje nemen in het kamp, meer niet!" Klukkluk kwekt van en wil meteen terugrennen. Gelukkig neemt het te kort, zodat hij in een klein, maar erg struikje valt, dat hem goed vasthoudt. Het duurt tien minuten voor Pipo zijn jamvriendje heeft losgepeuterd; hij gebruikt die tijd om Klukkluk uit te leggen dat een bezoek aan het boevenkamp erg nuttig is, omdat ze dan fijn de nieuwe slechte plannen kunnen afluisteren van die Blauwpiepersbende!

Klukkluk trilt zo, dat hij geen woord kan zeggen. „Wie zwijgt, stemt toe," zegt Pipo goedkeurend en ze vervolgen hun weg in de richting van de kampvuren.....

VOLGENDE WEEK:

DE BAAS VAN DE T-RANCH...

scherpe ogen van Hikke de Hond geen aanwijzingen meer vinden. „Halt!" roept Pipo en hij parkeert zijn woonwagen in een inhammetje bij een klaterend beekje, zodat Mammaloe tenminste aardappelwater kan tappen en Petra haar handen kan wassen. De Snauw-snauw-Indianen vallen allemaal kreunend van vermoeidheid op de grond, ze zijn niet meer gewend om zulke lange afstanden te lopen en ze stoppen gauw hun pijnlijke voeten in de beek. Als ze wat opgeknapt zijn, moeten ze allemaal aardappelen schillen en na het eten leggen ze een paar kampvuurtjes aan en gaan er omheen liggen. Ze beginnen jachtliederen te zingen, maar Pipo vindt dat het erg vals klinkt en hij klimt op een heuveltje om rustig van het uitzicht te gaan genieten. Hij geniet ongeveer tien minuten, dan wordt zijn oog getroffen door enkele lichtjes in een kloof, een paar kilometer verder. Hij tuurt er een tijdje naar, zegt nadrukkelijk „Sapperdeflap!" en daalt af naar de anderen. „Mammaloe," zegt hij, „maak je niet direct ongerust, maar ik ga nog even een avondwandelingetje maken!"

„Pipo," zegt Mammaloe streng, „maak je vrouw niets wijs! Als jouw ogen zo schitteren, is er iets ongewoons aan de hand! Je hoeft het me niet te vertellen, als je maar zegt wat het is!"

Pipo haalt zijn schouders op. „Ik heb voor jou geen geheimen, Mammaloe," zegt hij, „maar ik kan je beter niet vertellen dat ik Om kwart voor elf bereiken ze een groepje dennebomen, vlak daarachter zien ze de hele boeventroep rond hun vuren zitten. Als mulzen zo stil sluipen ze naderbij. De eerste woorden die ze van de slechte mannen horen, zijn meteen raak. „Dat is dus afgesproken, helden van de Blauwpiepersbende!" brult de hoofdman. „Met die treinoverval hebben we een beetje pech gehad, maar ons nieuwe plan zal zeker slagen! We gaan de grootste boerderij overvallen en al het vee stelen van de T Ranch! Overmorgen zijn wij de eigenaars van al het vette T vee! Wij zijn bruut, bars en besloten! Leve Ikke!"

WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
Het wordt bewolkt! Zullen we het wolkenspelletje doen?
Goed! Maar niet zo lang, hoor! We zijn ver van huis en het wordt al schemerig!
Die wolk lijkt op een gezicht!
En die lijkt op een grote vis!
Daar heb je een vraagteken!
En dat is een eendje!
Ai! Een grote krokodil!

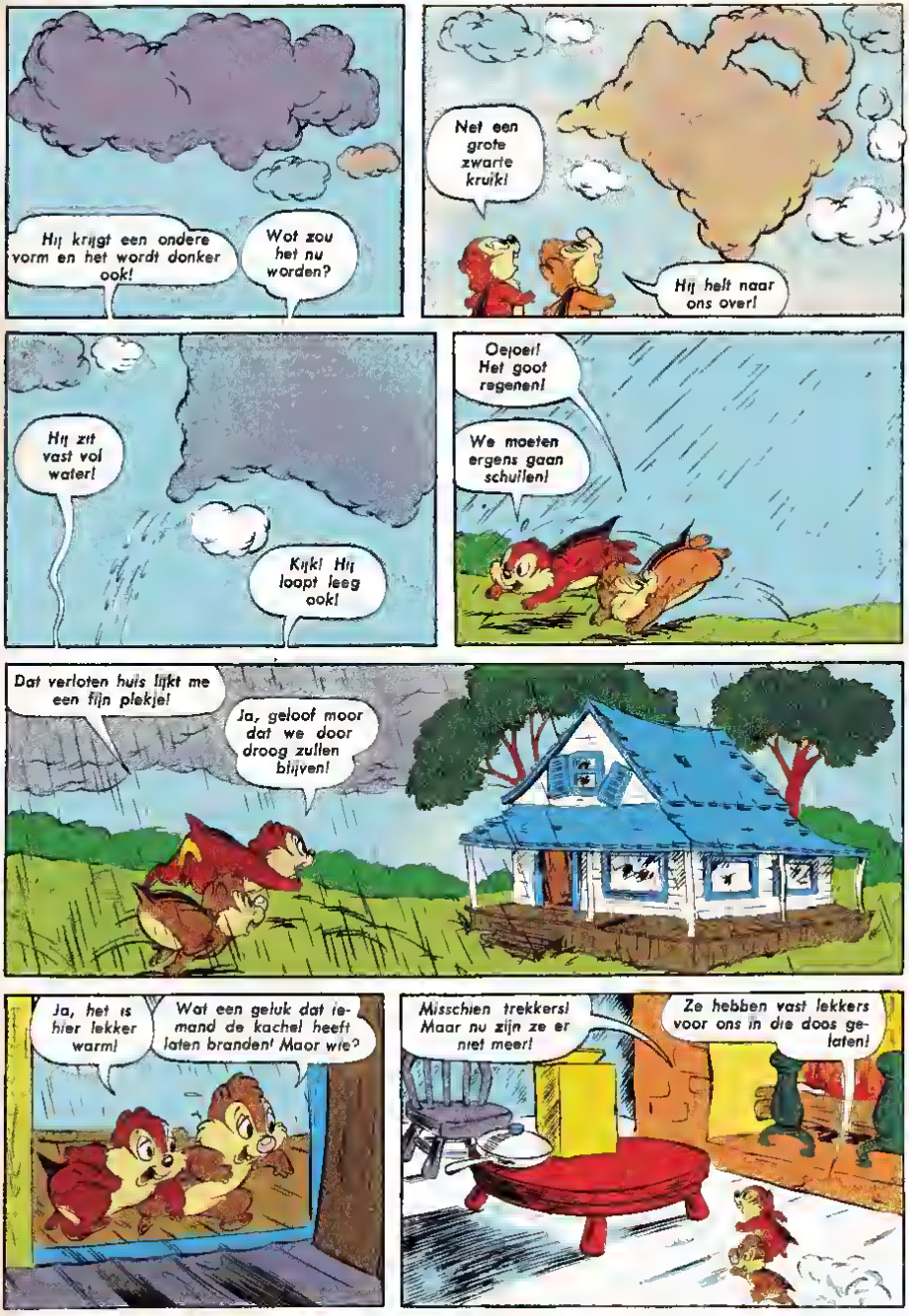
Hij krijgt een andere vorm en het wordt donker ook!
Wat zou het nu worden?
Net een grote zwarte kruik!
Hij helt naar ons over!
Hij zit vast vol water!
Kijk! Hij loopt leeg ook!
Oejoe! Het goot regenen!
We moeten ergens gaan schuilen!
Dat verloten huis lijkt me een fijn plekje!
Ja, geloof maar dat we door droog zullen blijven!
Ja, het is hier lekker warm!
Wat een geluk dat iemand de kachel heeft laten branden! Maar wie?
Misschien trekkers! Maar nu zijn ze er niet meer!
Ze hebben vast lekkers voor ons in die doos gelaten!

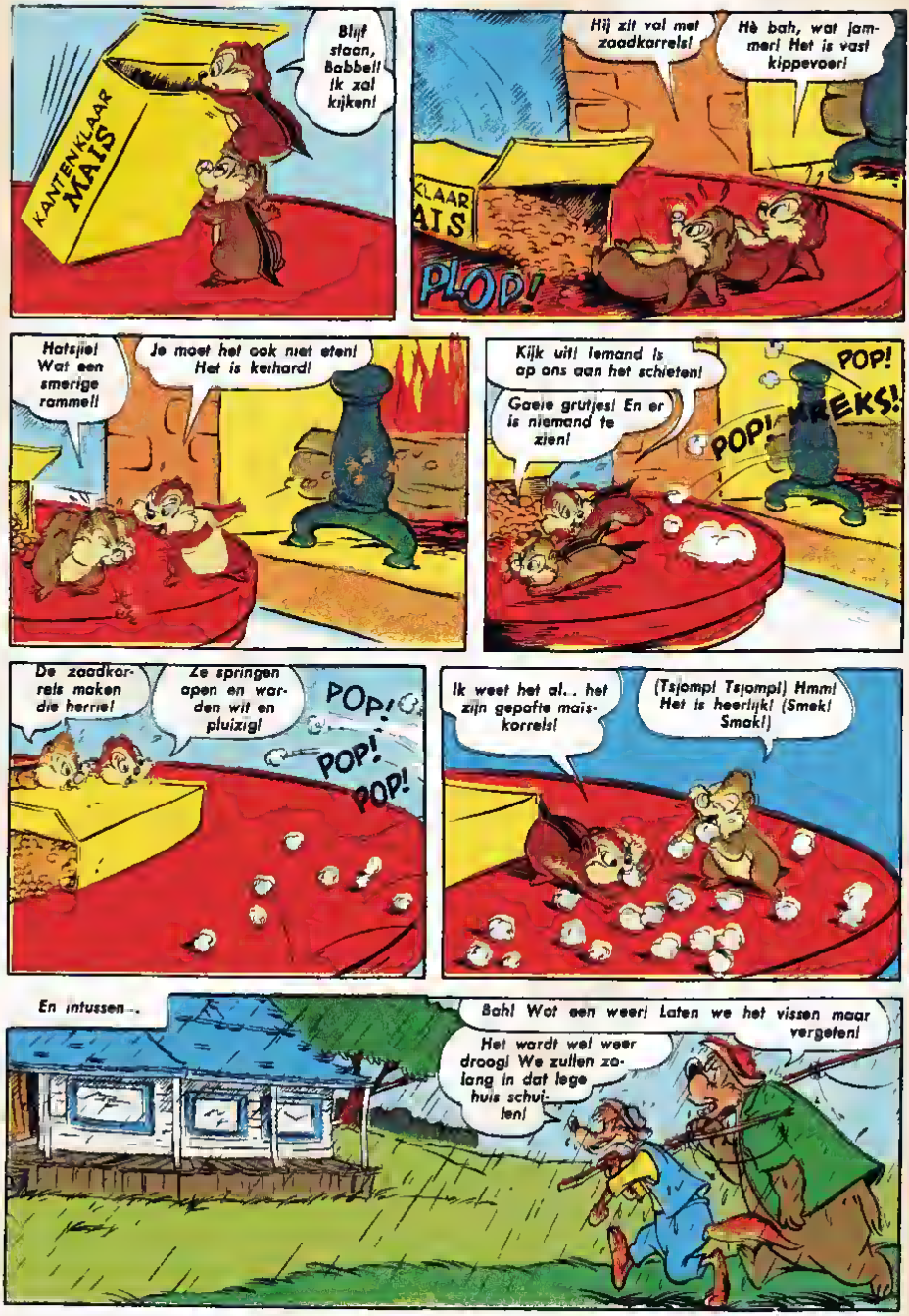
KANTENKLAAR MAIS
Blijf staan, Babbel! Ik zal kijken!
Hij zit vol met zaadkorrels!
Hè bah, wat jammer! Het is vast kippevoer!
KLAAR AIS
PLOP!
Hatsjie! Wat een smerige rammel!
Je moet het ook niet eten! Het is keihard!
Kijk uit! Iemand is op ons aan het schieten!
Gaeie grutjes! En er is niemand te zien!
POP!
POP! KREKS!
De zaadkorrels maken die herrie!
Ze springen open en worden wit en pluizig!
POP!
POP!
POP!
Ik weet het al.. het zijn gepofte maiskorrels!
(Tsjomp! Tsjomp!) Hmm! Het is heerlijk! (Smak! Smak!)
En intussen..
Bah! Wat een weer! Laten we het vissen maar vergeten!
Het wordt wel weer droog! We zullen zolang in dat lege huis schuilen!

Oei! Meneer Vos en meneer Beer!
Kom! We gaan ons verstoppen!

Het is hier in ieder geval lekker warm en gezellig!
Zou hier ook wat eetbaars te vinden zijn? Ik ben gewoon uitgehongerd!

Ik zal wat van deze mais poffen in dit pannetje terwijl jij op zoek bent!
Best! Pof er maar een heleboel van!

Oei! Het wordt hier wel heet!
Ik hoop dat we er gauw uit mogen!
DI-DIE-DI -DIE-DUM...

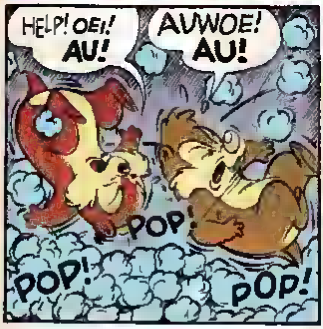
HELP! OEI! AU!
AUWOE! AU!
POP!
POP!
POP!

Ik hoor een stem in het pannetje! Ik wist niet dat mais kan...
HELP! HELP!

STEMMEN! HELP!

Loop zo hard je kunt! Er zit een spook in het pannetje met gepofte mais!
Een spook?

Wat is er met jou aan de hand, Beer? Word je opeens niet lekker of zo?
Ik hoorde hen echt! Dit huis is een spookhuis!

Dat verbeeld je je maar, domkop die je bent! Kom terug en go verder met maïs poffen!
Spoken! Belachelijk!
Maar ik heb ze heus horen praten!
Kloar, Babbel! Pak de daos en laop naar de deur!
?
Help! Nu zit het spook in de maïsdoos!
Of het nu regent of niet, ik zal te weten komen wie ons dat lapt!
Deze boom is hol, Babbel! We kunnen er in!
We worden gevalgd, Knobbel! Verberg je vlug!
Hè, do's nou wel jammer van die doos met maïskarrels!
Hahal Ik heb de spoken weggejaagd! Ik zal de rest van de maïskarrels meenemen en de lege daos voor ze laten staan!
Hahal Hij denkt zeker dat ie slim is!
Maar niet voor lang! Door weten we wel wat op!
Ja, vooruit maar! Nu moet je de karrels hierin vegen!

Mooi zo! Ik ben benieuwd wat er nu verder gaat gebeuren!
KLIP!
Nou, wat heb ik je gezegd? Meneer Vos doet precies wat ik zeil
Je hebt gelijk, Knabbel! Hij warmt zich bij het vuur!
Er zitten in dat pannetje en die matskorreldoos net zo min spoken als in mij, hoor!
Weet je dat zeker, Vos?
ZING!
BENG!
POP!
ZOEF!
Natuurlijk weet ik het! Au! HELP! Au! Au!
HELP! HELP!
Goeie grutjes! Nu hebben de spoken jou te pakken!
POING!
POP!
Blijf alsjeblieft uit m'n buurt, Vos! Anders pakken de spoken mij ook!
Laat me niet alleen, Beer! Help! Help!
BENG!
POP!
En dus..
POP!
BENG!
POP!
Buiten regent het, maar binnen sneeuwt het!
En wat voor sneeuw! Sneeuw die de maag streelt!

verteld door JOOP TERMOS

illustraties
GERARD VAN STRAATEN

ALLEN voor EEN

Het door de eersteklassers van de Rijndamse muloschool voor een zieke klasgenoot verdiende vakantiegeld wordt gestolen. De leerlingen ondernemen een speurtocht en weten de dief te vinden. De man bekent tijdens een verhoor gestolen goederen achter zijn huisje in de polders buiten de stad te hebben begraven. Zal ook het gestolen vakantiegeld daar te vinden zijn? De eersteklassers mogen van de politie aanwezig zijn bij het graafwerk.

SJONGE, wat een spanning heerste er rond het huisje van de gevangen genomen dief Willem Geurts. Langs de polderweg stond een lange rij eersteklassers over de sturen van hun fietsen geleund. Rond de pomp staken twee agenten voorzichtig hun schoppen in de grond, ze zochten naar de ondergrondse buit van Willem Geurts. Vlak bij de zorgzaam gravende agenten stonden Hetty Bron, Wim Laarmans, Hans de Kloet, Pieter van Gelder en inspecteur Leeflang, die de vier eerste klassers op het erf had toegelaten. Ze keken gespannen naar de grond die door de twee agenten werd omgewoeld. Er werd niet gesproken, alleen maar gekeken. „Beet!" riep plotseling één van de agenten, hij bukte zich dieper naar de grond en tilde een klein linnen zakje omhoog, dat hij aan inspecteur Leeflang gaf. De inspecteur verwijderde het touwtje waarmee de bovenkant ven het zakje was dichtgesnoerd. Hans, Hetty, Wim en Pieter drongen dicht op hem toe. „Mensekinderen!" riep de inspecteur toen hij de inhoud van het zakje zag. Het viertal was even verbaasd als de politie-officier. In het grauwe zakje glinsterden vonkenschistende edelstenen, ze zagen horloges en ringen. „Juwelen," mompelde de inspecteur. Het graafwerk van de agenten bracht nog veel meer gestolen goed aan het licht: er werden met bankbiljetten gevulde plastic zakjes gevonden en doosjes met kostbare snuisterijen. Maar niet het vakantiegeld . . . „Jongens, ik vrees het ergste," mompelde Hans da Kloet al teleurgesteld, toen een van da agenten opeens het geldkistje in de handen hield. Pieter van Gelder maakte een vreugdesprong en riep: „Het kistje, dat is het kistje . . . het vakantiegeld!"
Zijn geroep was op de polderweg hoorbaar en prompt begonnen de eersteklassers te juichen. „Kalm, kalm, éérst kijken of er nog geld in zit," riep inspecteur Leeflang. Hij opende het kistje. Ja, daar lagen de dubbeltjes en kwartjes die de eersteklassers met het opknappen van allerlei karweitjes voor hun zieke klasgenoot Paul Ver-

kerk hadden verdiend Het viertal vond de aanblik van de muntjes eigenlijk nog véél indrukwekkender dan de juwelen die zij zojuist hadden zien schitteren

„Inspecteur, mogen we het geld meenemen naar Paul Verkerk?" vroeg Hetty hoopvol

„Spijt me erg, meisje, maar dat kan werkelijk niet. Jullie zijn nog minderjarig, een volwassene moet voor de ontvangst van het geld tekenen nadat wij het geld nageteld hebben," verklaarde inspecteur Leeflang De teleurstelling daarover duurde bij het viertal maar kort

„Meneer Veldman! We gaan naar meneer Veldman," juichte Hetty Bron „Meneer Veldman? Wie is dat?" wilde inspecteur Leeflang weten

„Onze sportleraar, hij leidde de geldinzameling," lagde Pieter van Gelder uit

„Ah juist, ik heb zijn naam in het kranteverslag gelezen," herinnerde de politieman zich en hij vervolgde: „Jongens ik neem de opgegraven buit mee naar het bureau Het wordt al laat, morgen zullen we de goederen op lijsten zetten Als jullie tegen een uur of elf met de sportleraar naar het bureau komen, zal ik hem het geldkistje met de inhoud overhandigen"

De vier werden in de politieauto teruggebracht en de anderen fietsten naar de stad terug, Daar spraken ze af de volgende dag om tien uur voor de school samen te komen

Die avond bevatte het Rijndamse dagblad wéér een boeiend verhaal over de eersteklassers De jacht op Willem Geurts over het Ducdelf-eiland werd uitvoerig behandeld Alleen de vondst van de gestolen buit werd niet vermeld, de krant verscheen te vroeg in de middag om ook die gebeurtenis te kunnen publiceren

Tijdens de asmenkomst voor de school de volgende ochtend zei Hetty Bron „Als meneer Veldman nu maar uit bed is. . stel je voor dat hij z'n huis nog niet mag verlaten" Opeens keken ze allemaal erg bezorgd Aan een dergelijke akelige mogelijkheid hadden ze niet gedacht Ze trokken meteen naar het huis van de sportleraar Hetty belde aan „Ah, zijn jullie er? M'n man is volledig hersteld," zei mevrouw Veldman opgewekt nadat ze de deur geopend had „Mag meneer naar buiten komen?" smeekte Hetty

„Jazeker ik zal 'm roepen," antwoordde mevrouw Veldman Even later verscheen de sportleraar in de deuropening, hij lachte stralend en zwaaide geestdriftig naar de eersteklassers „Hoera! Hoera! Hoera!" klonk het uit alle monden van de leerlingen en de lach van meneer Veldman werd er des te breder door

„Meneer ik moet u héél veel vertellen," ratelde de stem van Hetty Bron.

„Ik weet alles ik heb het verhaal over de jacht op het Ducdelf-eiland in de krant gelezen," onderbrak de sportleraar haar Hetty keek even wat beteuterd Ze had niet meer aan het verhaal in de krant gedacht „Maar u weet niet dat het vakantiegeld gevonden is," riep ze en toen moest ze meneer Veldman natuurlijk alles vertellen over de opgegraven buit van Willem Geurts Meneer Veldman was één en al verbazing „Dit resultaat had ik nooit verwacht. Daar durfde ik waarlijk niet op te hopen," mompelde hij

„Meneer, gaan we matéén naar het bureau?" badelde Hetty

„Wis en waarachtig, er is geen seconde te verliezen!" riep meneer Veldman Hij nam snel afscheid van zijn vrouw en liep voor de stoet van eersteklassers uit naar het hoofdbureau van politie Terwijl de scholieren buiten wachtten, stapte meneer Veldman het bureau binnen Kort daarna kwam hij weer buiten Hij keek erg vrolijk en hield het geldkistje boven zijn hoofd „Het klopt, jongens, er zit precies zestig guiden in," zei hij en op slag begonnen de eersteklassers te juichen Ze drongen glunderend samen rond de leraar die het

ALLEN Voor EEN

kistje triomfantelijk in de hoogte bleef steken

„Jongens, nu rest ons nog maar één opdracht," riep meneer Veldman boven het gejoel uit.

„Onze opdracht is nu toch vervuld, meneer. . " verbaasde Hetty Bron zich.

„Dacht je werkelijk?" vroeg meneer Veldman en hij lachte raadselachtig „Wat voor opdracht bedoelt u dan meneer?" wilde Hans de Kloet weten

„We gaan met z'n allen het geld naar Paul Verkerk brengen " verklaarde meneer Veldman, en die mededeling sloeg een nieuwe storm van gejuich los Pratend en zingend trokken de eerste-klassers met meneer Veldman in hun midden naar het huisje van de weduwe Verkerk en haar zoon Paul Voorbijgangers bleven verbaasd staan, loopjongens sprongen van hun fietsen en staarden over hun sturen gebogen naar de groep scholieren. Het was drukkend heet in de stad, maar de groep kinderen en de rijzige man in hun midden schenen daar niet de minste last van te ondervinden „Benne jullie broddronken?"' schamperde een loopjongen en het antwoord was een hernieuwd gejuich „Ze hebben last van een zonnesteek," meende een andere loopjongen Toen de lawaaierige groep bij het huisje van de Verkerks arriveerde, kwam Pauls moeder naar de deur. Ze keek verrast naar de kinderen, herkende de klasgenoten van haar zoon en begon vrolijk te lachen Buurvrouwen, nieuwsgierig geworden door het rumoer, kwamen met hun kinderen naar buiten

„Mevrouw Verkerk, is het ons vergund een bezoek aan uw zoon te brengen?" vroeg meneer Veldman plechtig

Mevrouw Verkerk wees hem uitnodigend naar de gang achter de geopende voordeur van haar huis. „Hetty, Pieter, Wim en Hans kunnen meekomen, de anderen gaan straks naar binnen in groepen van vier," besliste de sportleraar Daarna liep hij met het geldkistje in zijn handen het huisje binnen. In de achterkamer lag Paul op bed. Toen meneer Veldman binnen kwam, schrok hij wakker en ging hij snel rechtop zitten „Paul, hoe is het ermee?" schalde de stem van de sportleraar. „Oh, prima meneer, ik hoef 's middags niet langer dan een uur te rusten en ik mag al naar buiten en over een week mag ik alles doen waar ik zin in heb ' vertelde Paul

„Ja meneer, het is zo Z'n benen zijn helemaal genezen," vulde Pauls moeder haar zoon aan Op Pauls bed lagen de kranten uitgespreid, waarin de verhalen over de dievejacht van de eerste klassers waren gepubliceerd.

Meneer Veldman wees op de kranten en zei. „Ah, ik zie dat je alles van onze avonturen afweet " „Ja, meneer, het zijn geweldige verhalen'" antwoordde Paul „Hij had tranen in z'n ogen toen hij las hoe z'n klasgenoten zijn vakantiegeld hebben verdiend," verklaarde Pauls moeder. „Maar het is jammer dat het geld niet gevonden is," zei Paul en hij keek opeens een beetje bedroefd. Toen haalde meneer Veldman het geldkistje dat hij bij het binnentreden van de kamer achter zijn rug had gehouden, tevoorschijn „Het geld is wèl gevonden, Paul, hier in dit kistje zitten de centen voor jouw vakantie," zei hij, terwijl hij de munten in het kistje vrolijk liet rammelen Met stuitergrote ogen staarde Paul naar het geldkistje „Is het echt waar? Kan ik mee met vakantie?" vroeg hij met een trillende stem „Jáááa'" klonk het opeens uit vele monden in de kamer en in de gang Meneer Veldman, mevrouw Verkerk en het door de sportleraar meegenomen viertal draaiden zich verbaasd om De eersteklassers hadden hun geduld niet kunnen bewaren en waren in een lange sliert achter elkaar de gang in gelopen.

„Terug' Naar buiten' Het is hier veel te druk!" riep meneer Veldman maar Pauls moeder zei snel „Nee, nee, laat maar, Ze hebben allemaal meegeholpen het geld te verdienen Ze mogen gerust binnen blijven Ik ben zo gelukkig " Om die laatste zin moesten ze allemaal lachen Meneer Veldman wendde zich weer tot Paul Hij verteide „Over twee weken vertrekken we Ik kom deze week met je praten over onze plannen. Reken maar dat we op Texel een prettige tijd zullen beleven Niemand mag tijdens onze vakantie de woorden „school" en „huiswerk" uitspreken. Overtredingen worden bestraft met 'n extra beurt piepers jassen We gaan zwemmen zonnen, wandelen, stoelen "

Opzij, opzij, allemaal opzij' We moeten naar Paul Verkerk toe," hoorden ze op de straat roepen Daarna klonk er een luid gestommel in de gang en opnieuw riep een zware mannenstem' Opzij het is belangrijk laat ons door'"

WAT GAAT ER IN PAULS HUIS GEBEUREN? HET ZAL JULLIE OVER EEN WEEK DUIDELIJK WORDEN!

dijes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

IN deze tijd van het jaar worden er heel wat plannen voor de zomervakantie gemaakt Postzegels kunnen je ongetwijfeld helpen om allerlei interessante plekjes te vinden Vooral Zwitserland, van oudsher het land van het toerisme, geeft al jarenlang zegels uit waarop het natuurschoon van dit land, belangrijke bouwwerken en andere

bezienswaardigheden staan afgebeeld
Hier zo'n zegel uit een serie van achttien stuks Je ziet de Kapelbrug en de watertoren van Luzern aan het Vierwoudenstedenmeer
Deze brug is in het jaar 1333 gebouwd en is dus meer dan zeshonderd jaar oud Hij verbindt de twee gedeelten van de stad die door de rivier de Reuss van elkaar zijn gescheiden
Het merkwaardige van deze 170 m lange brug is dat hij geheel overdekt is. De achthoekige watertoren op de achtergrond is ongeveer even oud.
Misschien iets om in de vakantie te gaan bezoeken, of bekijk anders de overige zegels van deze in mei 1960 uitgegeven serie eens

DONALD DUK

Onlangs zagen wij op de televisie een uitzending die werd ingeleid door een zekere meneer Duk (jazeker, zonder de letter c bestaat deze naam ook) uit Den Haag
Meneer Duk is dagelijks werkzaam op het ministerie van Justitie Hij rijdt iedere dag van huis naar kantoor, en terug in een auto die men wel de bijnaam „lelijk eendje" heeft gegeven
Bovendien heeft meneer Duk een zoontje dat Donald heet. Dat is dus Donald Duk

SNELLE BEDIENING

In de restaurants in Amerika gaat men de klanten vlugger bedienen In een van deze eetgelegenheden zijn de kelners uitgerust met draagbare radiozenders en de koks voorzien van ontvangers.
Direct na de bestelling kan de kelner deze dus „draadloos" doorgeven aan de keuken
In een ander restaurant staat op iedere tafel een apparaat met een draaischijf met nummers Bij elk menu op de spijskaart staat een nummer
Draai je dit nummer op de schijf dan weten ze in de keuken meteen dat je aan die en die tafel, dat en dat menu wenst en gaan ze onmiddellijk aan de slag
De kelner komt er dus alleen maar aan te pas als het eten gebracht wordt en voor het afrekenen

POEZEN-OPPAS

IN Londen is kort geleden de eerste „poezen-zit-centrale" opgericht
Nu hoeven mensen die een poes hebben en een avondje willen uitgaan, hun katje dus niet alleen achter te laten, maar kunnen ze een poezenzitter of zitster laten komen, die het eenzame dier de hele avond gezelschap houdt.

DRUM DEUNTJE

Rikketikke drum drum
Rikketikke drum drum
Rikketik, rikketik, rikketikke drum

Elke vrydagavond
Is het repeteren
Rikketikke drum drum
In het huis van Pum.

Alle buren klagen,
't Is met te verdragen,
Dat gerikketik-tik
Rikke-tikke drum.

De gitaren kreunen
En de muren dreunen
Rikketikke drum drum
Rikketikke drum

De versterkers knallen
En de echo's schallen
Rikketik rikketik
Rikketikke drum.

Alle buren schreeuwen:
„Goon hen voor de leeuwen
Met dat rikketik-tik
Rikketikke drum"

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

EERST NU MERKT HEER BOMMEL HET VREEMDE KNOLLETJE OP.

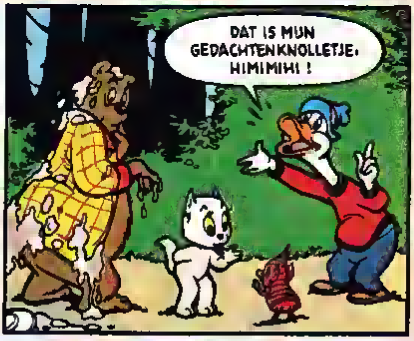

...DAAR IS IE!
HM.
EEN SMAKELOZE GOOCHELTRUC NATUURLIJK.
NIET SMAKELOOS!
PROEF MAAR!
NU IS HET GENOEG!
ZO LAAT EEN HEER ZICH NIET TERGEN!
IK ZAL JE KRIJGEN!
JOU EN JE GOOCHELKNOL!
BLAF!
BOEHOE!
OH!
NIET SLAAN!
NEE!
NIET FLAUW ZIJN, HOOR!
DIE KNOL IS NIET EENS VAN MIJ...
... MAAR VAN DE HUILENDE JUFFROUW UIT HET MEER!
WAT ZEI JE?....
HUILENDE JUFFROUW?

JA. ZE HEEFT ME DIE KNOL GEGEVEN, OMDAT ZE NIET MEER AAN IETS LEUKS KON DENKEN.
ALS IK HET GOED BEGRIJP, IS ER DUS EEN DAME DIE VERDRIET HEEFT.
EN JIJ HELPT HAAR NIET, NEE, JIJ DOET MAAR DOMME KUNSTJES MET TAARTEN.
MIJN PLICHT ALS HEER VAN STAND IS DUIDELIJK.
WIJS MIJ DIE DAME.
GOED HOOR.
MAAR DAN MOET JE NIET ZO NAAR DOEN. DAT VIND IK HELEMAAL NIET ENIGJES, HOOR
HIER WOONT ZE.
HIER?
IN DIT MOERAS??
JA, ECHT WAAR. ALS JE HAAR ROEPT, KOMT ZE BOVEN WATER. DAT ZUL JE ZIEN.
JUFFROUW!
KOM'S BOVEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-751361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - **Prijs** 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

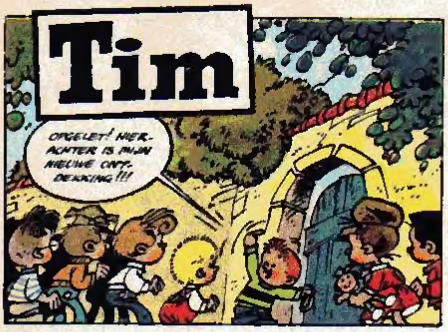
Tim
OPGELET! HIER-ACHTER IS MIJN NIEUWE ONT-DEKKING!!!

ALSJEBLIEFT! ONS NIEUWE CLUB-HUIS!!!
PRACHTIG!
HOERA!
EEN JUWEEL!
JA MAAR, WE HEBBEN HELEMAAL GEEN CLUB!

HUH?? DA'S WAAR!
HU HEEFT GELIJK!!
WE HEBBEN GEEN CLUB!

WE MOETEN EEN CLUB OPRICHTEN!
EEN VOETBAL-CLUB!
TE VERVELEND... EEN SCHAAK-CLUB!
TE GEVAAR-LIJK... EEN HANDELCLUB!
TE MOEI-LIJK... EEN COWBOY-CLUB!
KOM, LATEN WE EEN TREETS NEMEN!!

NATUURLIJK, DE TREETS-CLUB!!
NATUURLIJK!!!! DE TREETS-CLUB !!!!!!
GEEF ER VAST MAAR EEN!

...EN VAN DE CLUBCENTEN KOPEN WE TREETS EN DIE DELEN WE UIT AAN ZIEKE KINDEREN, OUDEN VAN DAGEN, EN ARMOEDE AGENTEN! IK HEB GEZEGD!!
HOERA! BRAVO! BIS!!
JA, MAAR NIET ALLES!!
KLAP! KLAP! KLAP! KLAP!

Treets
PINDA
MELKCHOCOLADE